

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. In conferendis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

ut prouisus officio suo in pluribus beneficijs satisfaciat, neque cura animarum aut alia debita seruitia negligantur. Quod si denique exhibita dispensatione dubitetur, num ea sufficiens sit, tum Sedes Apostolica consulenda erit,

S. In conferendis.

Habenti duo, vel plura incompatibilia beneficia, (cuiusmodi sunt curata, ac dignitates seu personatus) aliud simile conferri non debet; nisi prius ostendat, se super prioribus simul possidendi legitimam dispensationem Papalem obtinuisse. Eâ autem ostensa, tum demum aliud simile dispensato conferri potest, si vel vñà cum obtentis vi eiusdem dispensationis aliud consequi valeat; vel si prius obtenta dimittere paratus sit. Alioquin noui beneficij collatio irrita erit,

S U M M A R I U M.

1. Ordinarij est inquirere, an beneficiatus ad beneficia canonice institutus sit.
2. Si iuris presumptio est contra possessorem, cogi ei potest ad exhibendum titulum.
3. Ordinarius tenetur admittere dispensationem Papae super pluralitate beneficiorum, aut incompatibilitate, dubitans tamen de eius valore, ad Papam recurrere debet, & compellere dispensatos ad beneficia recte administranda, vel dimittenda.

QVænam sint beneficij incompatibilia, ut simul possideri non possint, absque Sum. Pontif. dispensatione, dixi in c. dudum, 54. deelest. & lib. 4. Th. mor. tr. 2. c. 8. assert. 2.

NO T A N D V M I. Ad Ordinarium spectat inquirere, num beneficiati ad beneficia canonice instituti fuerint, Nomine autem Ordinarij secundum materiam subiectam intelligitur hoc loco, qui institutionem ac destitutionem in beneficijs habet, vti Gl. hic notaver. locorum.

NO T A N D V M II. Si notorium sit, aliquem ipso iure priuationem beneficij, vel paenam

aliquam incurrisse, Ordinarius iudex tempus aliquod statuere potest ad excusationem afferendam, quam si non attulerit reus, absque alia iudicis sententiâ, sententia à lege decreta executioni mandari potest. Ita cum Domin. in c. cùm secundum, §. confiscationi, de hæret. in 6. notauit Alex. de Nevo in c. peruenit, n. 14. de appell.

NO T A N D V M III. Si iuris presumptio sit contra possessorem, cogi potest ad exhibendum titulum; vt in calu huic c. ad exhibendam dispensationem Papalem super pluralitate beneficiorum incompatibilium. Ita hic Archidiaç. & Petr Ancharanus not. 2. vbi addunt, & colligitur ex textu huic. Si intra terminum præfinitum titulus non exhibatur, quod possessor iniuste detinere præsumatur, ideoque persententiam prius, aut priuatius declarari, ac beneficium alteri conferri possit.

Vtrum vero beneficium ynum, vel plura compotissilia possidens, ad ostendendum titulum ab Ordinario cogi poslit, disputant Ioan. Andr. & Gl. super c. i. de reg. iuris, in 6. & alij Canonistæ in c. dilecto, 25. num. 8. de præb. Ancharanus hic oppos. 3. Summa est: Quod non possit compellere ad titulum exhibendum, si beneficiatum in possessione pacificâ aliquamdiu toleravit; cum sit presumptio pro possessore: Nihilominus contra eum procedere potest, ostendendo non canonice inuestitum fuisse, vti sumitur ex c. dilecto.

NO T A N D V M IV. Licet Ordinarius dispensationem Papæ super beneficiorum pluralitate, aut incompatibilitate admittere, atque orto dubio de dispensationis valore, illud disentere ipse non poslit, sed ad Sedem Apostolicam, ynde emanavit, remittere debeat, vti habetu in hoc c. §. Si vero nihilominus compellere potest dispensatos, ad beneficia recte administranda, aut dimittenda. Quandoquidem Papæ intentio nec est, nec esse potest ita dispensandi, vt animarum cura, aut diuinæ officia negligantur: Neque per dispensationem Papalem admittitur Ordinarijs potestas, imò officium & obligatio, per quam prouidere tenentur, vt beneficia

CAPITVLVM V.

Vt litigantes.

PARAPHRASIS.

Vt litigantes à laboribus, & expensis relevantur, statuit Bonifac. VIII. ne Archiepiscopus causas subditorum Coëpiscopi, quæ per appellationem, vel aliâ iure metropolitano ad ipsum deuoluta est, alibi cognoscere, aut cognoscendam delegare possit, quâm in propria ciuitate, aut diœcesi, vel in eadem diœcesi, ex qua causa profecta est: præterquâm si per consuetudinem aliud obtentum sit.

SUMMARIUM.

1. *Promissio non obligat, si facta sit contra ius publicum, vel contra obedientiam Superiorum.*
2. *Neque obligat facta de re illicita, etiam si iuramentum accedat.*

NO T A N D V M I. Promissio non obligat, si facta sit contra ius publicum, vel contra obedientiam Superiori debitam. Nam priuatorum conuento iuri publico non derogat, reg. 45. ff. & c. si diligenti, 12. de foro competit. Et in malis promissis fidem non expedit obseruari, reg. 69. in 6. Cùm impossibile sit, aliquem obligari ad id, quod sine sceleri impleri nequit. Cùm itaque subditus legitimè interroganti Superiori veritatem edicere teneatur, ideo non potest ille se obligare ad tacendum. Vide quæ dixi lib. 3. tr. 3. p. 2. c. 4. assert. 8. & tract. 6. c. 2. n. 3.

NO T A N D V M II. Promissio de re illicita non obligat, tametsi iuramentum accedat. Nam iuramentum institutum non fuit, vt reficit vinculum iniquitatis, c. quanto, 18. de iure. Et reg. 58 in 6. *Non est obligatorium contra bonos mores praestitum iuramentum.*

1. *Archiepiscopus de iure communi non potest causam cognoscere in diœcesi Coëpiscopi, nisi ex ea ad ipsum deuoluta sit.*
2. *Causa appellationis secundum ius canonicum delegari potest etiam à non Principe, seu suprimeo indice.*

NO T A N D V M I. Discrimen est inter Legatum ad plures prouincias destinatum, & Archiepiscopum pluribus diœcesibus præsidentem: Quod ille in quoquis prouinciarum loco causas cognoscere possit per se, vel per alium, c. nouit, 7. de offic. Legati. At verò Archiepiscopus, spectato iure ordinario, non potest causam cognoscere in diœcesi Coëpiscopi, nisi ex ea ad ipsum deuoluta sit. Ratio discriminis est: Quia Legato in omnes legationis suæ prouincias iurisdictionis exercitum competit: Sed Archiepiscopus iurisdictionem non exercet in diœcesibus Coëpiscoporum, præter casus iure ipsi permisso. Ita notat hic Ancharanus not. 2. Dixi autem, iure ordinario non posse Archiepiscopum causas cognoscere in qualibet diœcesi prouinciae.

Excipitur enim primò: Nisi consuetudine aliud receptum sit: Secundò: Nisi partes consentiant, vt in alio loco, seu diœcesi causa tractetur, arg. c. statutum, 12. §. in nullo, de

Yyyy rescript.